

متن پرسش

با سلام: استاد من در مورد انجام امر به معروف ونهی از منکر احساس ضعف می کنم هم درتشخیص درست مصداق منکر وهم بیان درست معروف، من همیشه اهل بی تفاوتی در این زمینه بودم برای همین خیلی برایم سخت است، حالا شاید تشخیص این غیبت یک فردی که اسمش را بیاورند راحت باشد ولی موارد پیچیده تری هست که من متوجه نمی شوم یا حواسم به حرف نیست یا مشغله ذهنی دیگری دارم اما در آن جمع هستم تا در نهایت در گناهایشان شریک می شوم و نمی دانم کدام حرفها منکر است مثل اشاره به موضوعی یا مشکلات موجود، ولی از همه بدتر نمی دانم چه بگویم تا ما فکر کنیم این منکر بود و حالا چه بگویم او حرفش را زده و رفته و گناهایش گریبانگیر ما شده. استاد من به دنبال استحکام، عدم رودربایستی، تشخیص درست مصداق و بیان درست و هم چنین راهی برای کفاره این گناه هستم، در صورت امکان عنایتی فرموده و مرا راهنمایی نمایید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در هر حال نباید حساس بود و آنچه که نهی شده است گوش سپردن به غیبت افراد است و این غیر از آن است که در مجلسی باشیم و به گوشمان بخورد. از طرفی باید مطمئن باشیم که گناهی واقع می شود و از این جهت نباید به بهانه های ساده ترک جلسات ارحام نمود. موفق باشید